

μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ
περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Βασιλείου. Συνεκαλέσαμεν διὰ τοῦτι
καὶ ἀπόντος τοῦ βασιλεως τὴν Βουλὴν διὰ νὰ πετσοκοπη-
θῶμεν ἀναμεταξύ μας καὶ δεῖξωμεν οὕτως εἰς τὴν Εὐρώπην
ὅτι οἱ Ἕλληνας πολεμοῦν — ἀλλὰ μετὰ τῶν Ἑλλήνων
(Χειροκροτήματα καθολικά).

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Διὰ νὰ γελάσῃτε καλὰ μὲ ἀντιπολιτευόμενά τινα φύλλα
πρέπει νὰ ἐνθυμηθῆτε τοὺς δημοιογραφικοὺς τύπους οὗ
περιγράφει ὁ Γάλλος δραματικὸς Σαρδου εἰς τὴν πολιτικὴν
του κωμῶδιον *Ραμπαρᾶν*, μετὰξὺ ἄλλων τοῦ Σαρδιου, γρά-
φοντος εἰς τὴν «Καρμανιόλαν».

Προχθὲς ἀνεγινώσκωμεν ἕν διάφορον εἰς τὸ «Φρόνημα
τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ φίλου Στεφάνου,» ὅπερ προοιμιάζει
τραγικώτατα ἐναντίον τῆς ἀστυνομίας. Μετὰ συγκινήσεως
ἠκολουθοῦμεν τὰς λέξεις μεγαλοπρεπῶς παρατεταγμένας :
«Λησταὶ ἄγριοι ἐφόνευσαν ἕν τῇ Ὁδῷ Πατησίων», ἐπερι-
μένομεν καμμίαν ἑκατόμβην, καὶ βλέπομεν ὅτι ἐφόνευσαν.
ἕνα κύνα !

Καὶ ὁ «*Τηλέγραφος*» ἐδημοσίευσεν ἄπροχθὲς μίαν ἐλε-
γεῖαν περὶ τοῦ στρατοῦ. Δεινὰ, φοβερὰ μαρτύρια ὑπέστη ὁ
στρατός. Βίβκονες τύφου ἢ κανενὸς κεραυνοῦ συνωθοῦντι
πρὸ τοῦ ἐγκεφάλου μας. Τροχάδην διηρχόμεθα τὴν ἐλεγείαν.
ἕνα φθάσωμεν εἰς τὸ γεγονός, ὅτε ἐμαθομεν ὅτι ὁ στρατός
προχθὲς ὑγράνθη ὑπὸ τῆς βροχῆς ὑπὸ τὰς σκητὰς ! !

— Ὁὰ προσκαλέσουν λέγει καὶ τὴν ηλικίαν τῶν 33 ἐτῶν.

— Ὁ Β ! τότε θὰ κάμῃ καλὰ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
(κατὰ Κριζιώτην) νὰ προμηθεύσῃ καὶ εἰς ἑαυτὸν ναυτικὸν
φυλλάδιον, γιὰ νὰ μὴν τὸν πάρουν διὰ χερσαῖον.

Εἰς ἀναγνώστης τακτικὸς τοῦ «*Μὴ Χάνεσαι*» ἐπιστέλ-
λει :

«Οἱ Ἀγγελόπουλοι τῆς «*Παλιγενεσίας*» γίνονται κομ-
μάτια ἐπικαλούμενοι τὴν ἰσότητά ὅλων ἀπέναντι τοῦ νό-
μου τῆς ἐπιστρατείας.

«Εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, τὰ πεζοδρόμια τῆς Κων-
σταντινουπόλεως καὶ τὰ μπουλεβάρ τῶν Παρισίων ἀπαν-
τῶμεν περισσοτέρους Ἀγγελοπούλους ἀπὸ κυνάρια. Καὶ ὁμοί-
μου λένε ὅτι ἕνας μόνον Ἀγγελόπουλος ὑπηρετεῖ τὸν στρα-
τόν.

«Τί διάβολο ; Ἡ ἰσότης αὐτῆ ἤτις δαιμονίζει τὴν «*Πα-
λιγενεσίαν*» εἶναι δι' ὅλους τοὺς ἄλλους θνητοὺς, πλὴν
τῶν ἀγγελοπούλων τῆς ;

«Ἐρωτηματικόν ?»

ΠΑΝΣΕΣ.

Ἐχουν πολὺ δίκαιον οἱ εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι σύζυγοι, οἵτινες
γνωρίζουν ὅτι ἡ γυναῖκά των ἔχει ἐραστήν, ὅταν τὴν ὀνο-
μάζουν τὸ ὠραῖόν των ἡμῶν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΟΥ, ΓΟΝΟΥ ΤΩΝ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΩΝ.

(Σελίδες ἐκ τοῦ ἡμερολογίου του).

Αὐτοὶ οἱ πατριῶταί μου μωροὶ, πολὺ μωροὶ.

Καθ' ἐβδομάδα τοὺς ἔγραφα ἰδιαιτέρως ὅτι ἂν δὲν ἔλθῃ
ὁ Κουμουνοῦρος, πόλεμος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ.

Τοὺς ἔστειλα μάλιστα καὶ μίαν γαλλικὴν ἐφημερίδα ἥτις
— ὁ ἔλεγε.

Δὲν μ' ἐπίστευσαν. Μήπως δὲν περνᾷ πλέον ἡ μπογιά
λου σ' τὴν Κύπρο. Μπογιά, μπογιά, ποῦ εἶ ;

Οἱ εὐλογημένοι ἔσπευσαν νὰ χαρίσουν τὰ μουλάρια εἰς
τὸν ἐξάδελφόν των Τρικουπην.

Δὲν ἠθέλησαν νὰ περιμένουν τὸν Κουμουνοῦρον καὶ τότε
— τὰ χαρίσουν δι' ἑμοῦ.

«ὦ ! κατὶ θὰ ἐκόλλα» εἶναι ἀδύνατον. Ἡ καββαλίνα των
μόνον ἂν ἔτεφε σ' τὰ χέρια μου, τί βουῖκα, εἶ ! τὸ ἀναλο-
ρίζομαι καὶ στάζουν τὰ σίλια μου. Ὁὰ κατεσκευάζα πω-
λῶν αὐτὴν ἄμαζαν, ὅπως τῶκαμαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυ-
— βολικοῦ.

Καὶ εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογὰς θὰ εἶχ' ἀκόμη ἕνα τί-
— τλον εἰς τοὺς συμπολίτας μου, οἵτινες χαμπαράκι δὲν ἔχουν
ἀπὸ ποῦ βαστᾷ ἡ σκούρρα μου, λέγων ὅτι ἂν δὲν προε-
— κινδύνευσαν αὐτοπροσώπως εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλ' εἶχα ἀν-
— τιπροσώπους μου τόσους Κυπρίους ἡμίονους.

Καὶ ὅταν τὸν Σιβιτανίδην τὸν ἀντιπροσωπεύουν ἡμίονοι,
ὁ Σιβιτανίδης εἶναι ἄξιος ν' ἀντιπροσωπεύῃ Ἀθηναίους.

ΟΙ ΒΕΡΟΥΤΙΑΝΟΙ

— Ἡ θὰ γίνουν, κύριε Λομβάρδε ; Διότι ἐζήτησε νὰ τοὺς ἀτι-
— μᾶσῃ ὁ πρῶν δήμαρχος ἀποκλείσας αὐτοὺς τοῦ δικαιώμα-
— τος τῆς ψήφου, θὰ τοὺς ἀτιμάσῃτε καὶ σεῖς δευτέραν φο-
— ς, ἀποκλείων αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τοῦ αἵματος ;

Καὶ σεῖς, κύριοι Βερουτιανοί, σὰς ἐνθυμούμεθα εἰς τὰς ἐκ-
— λογὰς ὅτι τότε περιεφέρεσθε μὲ σαρίκια εἰς τὰς ὁδοὺς, ζων-
— τανὴ γελοιογραφία καὶ διασαυτίσεις τοῦ τότε κ. δημάρ-
— χου, ὅστις σὰς ἔκαμε Τούρκους, διὰ νὰ μὴν σὰς ἔχη Ἀθη-
— ναίους.

Μήπως καὶ τώρα προτίθεσθε νὰ κάμετε τὸ αὐτὸ, νὰ βᾶ-
— λετε δηλαδὴ σαρίκι ;

Κύριε Λομβάρδε, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ σὰς ὁμιλήσῃ κά-
— νεις περὶ τῶν γραμμῶν αὐτῶν τοῦ «*Μὴ Χάνεσαι*» νὰ μὴν
— ἀμέτε λοιπὸν τὸν κουφόν, διότι αὐτῆ σας ἡ περιφρόνησις
— πρὸς τὸν τύπον εἶναι ἤμιστα συνταγματικὴ. Ἡ πρόφασις
— ὅτι ἡ μία ἐφημερίς βρωμᾷ, καὶ ἡ ἄλλη μυρίζει, ἡ τρίτη εἶ-
— ναι τρελλή, ἡ ἄλλη κομματικὴ καὶ ἡ ἄλλη μετοχικὴ καὶ ἡ
— ἄλλη πουλημένη εἶναι γελοῖα πρόφασις. Ἀπὸ τὰς μέλλεν
— κανιώδεις ἀντιπολιτευόμενας μπορεῖτε νὰ μάθετε τὴν ἀλή-
— θειαν. Σύνταγμα, νομίζομεν, ὅτι θὰ πῆ δημοσιότης καὶ
— δημοσιότης θὰ πῆ ἐφημερίδες.

Ἄναγινώσκατε λοιπὸν, κύριοι ὑπουργοί, τὰς ἐφημερίδας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Κύριον Ζέφυρον. — Οἱ στίχοι σας δὲν δημοσιεύονται
εἶναι πολὺ δημοῖοι.

Ἡ Διεύθυνσις.